

DE TAS

Een klassieke dokterstas, of toch een hipper variant? Wat zegt de tas eigenlijk over de dokter? En wat zit er in die tas? Huisarts Lisette van de Weg koos voor kleur voor de laatste jaren van haar doktersloopbaan.

TEKST: BERBER BIJMA / FOTO: DITTA VAN GENT

Wie? Lisette van de Weg (65)

Huisarts sinds 2009

Hoe en waar? Praktijkhouder in een duopraktijk in Apeldoorn

‘Dit is m’n kans, dacht ik. Nog één keer een tas die ik écht mooi vind. Ik bestelde de tas bij een tassenmaakster uit Breda, die terugmailde: ik denk dat jij een oudere huisarts bent. Grappig hè? Jongere huisartsen kiezen volgens haar vaak voor een klassieke dokters-tas in bedekte tinten. Mijn vorige beide tassen waren inderdaad minder opvallend. Mijn man vond het in eerste instantie niets, zo’n kleurrijke tas. Veel te dol. Maar ik heb het toch gedaan, zo in de laatste fase van mijn loopbaan. En mijn man vindt ‘m inmiddels prachtig, omdat-ie zo goed bij mij past.’

‘Ik probeer duurzaam te leven en let steeds meer op wat goed is voor ons. Daar past deze tas prima bij. Hij is gemaakt van restjes leer en stukken afgekeurd leer. De tassenmaakster werkt om de foutjes heen, dus daar zie je niets van. Ik vind het een mooi idee dat ik een tas heb van leer dat anders zou zijn weggegooid. De tas is misschien ietsje kleiner dan mijn vorige tassen. Ik neem bijvoorbeeld geen boeken meer mee, omdat je tegenwoordig alles op je telefoon kunt opzoeken.’

‘Mijn duo-collega is ook 65. We zoeken opvolgers voor onze praktijk. Tot hoe lang ik ga doorwerken is nog niet duidelijk, maar ik hoop niet al te lang. In ieder geval gebruik ik tot die tijd deze tas met heel veel plezier. Wie weet kan ik ‘m ooit overdoen aan mijn dochter, mocht zij voor het huisartsenvak kiezen. Dan is er toch een jonge dokter met een kleurrijke tas.’

EEN BLIK IN JOUW TAS?

Wil je vertellen over jouw dokterstas? Meld je aan voor deze rubriek via dedokter@lhv.nl met in de titel ‘dokterstas’.

‘Nog één keer een tas die ik écht mooi vind’

Het ampullenetui is gemaakt van hetzelfde materiaal als de tas. Verder heb ik vooral standaardspullen in de tas. Het setje voor mond-op-mondbeademing is fijn om bij je te hebben, maar ook fijn om niet nodig te hebben. Ik heb het nog nooit hoeven gebruiken.

Deze oude reflexhamer heb ik gevonden in de dokterstas van mijn schoonvader. Hij was ook huisarts. Zo draag ik een beetje geschiedenis mee in mijn tas. Zelf ben ik vrij laat huisarts geworden. Het duurde even voor ik erachter kwam dat ik dat wilde. Daarvoor heb ik gewerkt in de tropen, bij gynaecologie, bij een thuiszorg-project in het Wilhelmina Kinderziekenhuis voor patiënten met taaislijmziekte en als AVG-arts.

Mijn eerste personeelspasje waarmee ik overal in het ziekenhuis binnenkwam, gaat mee naar iedere nieuwe tas. De foto is gemaakt door iemand die later mijn patiënte werd. Iets anders dat meeverhuist naar iedere werkplek, maar te kwetsbaar is voor in de tas: het gouden musje op mijn bureau. Ik kocht het van mijn allereerste verdiende geld, op de middelbare school.